

Anvisningar för att förhindra sexuella trakasserier och sexualbrott

BORGÅ STIFT⁺

Innehållsförteckning

1.	Inledning	1
2.	Barn och unga	2
2.1.	Vad är olämpligt beteende hos en vuxen?	2
2.2.	Vad är olämpligt beteende hos en ungdom?	2
2.3.	Hur ska man gå till väga om barn eller unga berättar om olämpligt beteende?	3
2.4.	Sexualbrott mot barn och unga	3
2.5.	Att göra brottsanmälan till polisen	4
2.6.	Anmälningsskyldighet gällande minderårig	5
2.7.	Bikthemlighet	5
3.	Vuxna	7
3.1.	Olämpligt beteende i arbetsgemenskapen	7
3.2.	Sexualbrott riktade mot myndiga personer	8
3.3.	Att göra brottsanmälan till polisen	9
3.4.	Bikthemlighet	9
4.	Stödtjänster för utsatta för sexuellt våld och de som arbetar med dem	10

1. Inledning

Inom ramen för begreppet sexuellt våld ryms en rad olika handlingar där offrets sexuella självbestämmanderätt och integritet kränks. Handlingsprogrammet tar upp de mest typiska formerna av sexuellt maktmissbruk och våld som förekommer i församlingarna och deras arbetsgemenskaper.

Anvisningarna beror på vad som inträffat och hurdana handlingar det är fråga om.

I en arbetsgemenskap kan det förekomma osakligt beteende som inte har sexuella undertoner. Anvisningarna behandlar endast frågor om hur sexuellt färgat osakligt beteende kan förhindras och hur man skall förfara om sådant sker. Vad gäller andra former av osakligt beteende bör arbetsplatserna ge skilda anvisningar.

I alla fall som gäller misstänkta sexualbrott bör man i första hand kontakta polisen. Om offret är en vuxen förutsätts hens tillåtelse att göra det. Misstänkta brott hör till polisen och bör inte utredas i arbetsgemenskapen. Polisen ska kontaktas utan dröjsmål eftersom utredningen kan försvåras om man inte omedelbart kommer i gång med utredningen på ett sakkunnigt sätt. Den som berörs kan få stöd av stiftets eller församlingens/samfällighetens trakasseriombud att till exempel göra brottsanmälan.

2. Barn och unga

Syftet med lagförordningen om sexualbrott som trädde i kraft år 2023 är att stärka varje individs sexuella självbestämmanderätt. I bestämmelserna som rör sexualbrott mot barn understryks barnens sexuella okränkbarhet.

2.1. Vad är olämpligt beteende hos en vuxen?

Kyrkans medarbetare bör bevara sin professionalitet i alla situationer och informationskanaler.

En vuxen bör låta bli att delta i lekar eller spel som innehåller beröring på ett sätt som kan kränka den sexuella integriteten hos ett barn eller en ungdom. En vuxen bör inte delta i ungdomars jargong om skämten har en sexuell underton. Det gäller också kommunikation på digitala plattformar och i olika meddelandetjänster.

Utgångspunkten är att en vuxen bör undvika att bete sig eller uttrycka sig oanständigt och olämpligt bland barn och unga. Ett sådant beteende kan anses som olämpligt även om det inte skulle betecknas som brott.

Alla i barn- och ungdomsverksamheten (till exempel frivilliga och praktikanter) bör få en introduktion om anvisningarna av en anställd. Det gäller också vuxna hjälpledare och nattvakter i ungdomsverksamheten. Personer med ansvarsuppgifter står alltid i maktposition i förhållande till barn och unga.

2.2. Vad är olämpligt beteende hos barn?

Sexualiteten är en naturlig del av människans utveckling. Kyrkans barn- och ungdomsverksamhet bör ha en uppdaterad sexualundervisning och det material som används bör vara tidsenligt. På så sätt kan vi främja en positiv och respektfull inställning till den egna kroppen och till andras kroppar samt en förståelse av egen och andras självbestämmanderätt.

Umgänge mellan unga är inte straffbart så länge den andras sexuella självbestämmanderätt inte skadas. Trots detta kan det förekomma oönskat beteende unga emellan. I vissa fall kan det uppfylla kriterierna för brott.

Även unga emellan kan det förekomma till exempel sexuell beröring, sexuellt språkbruk och kommunikation som inte har den andra partens samtycke.

Unga får inte ta bilder av eller filma varandra utan lov, till exempel om den andra är naken. Att dela sådana bilder eller videoklipp är olagligt även om personen på bilden skulle ha gett sitt samtycke eller till och med själv tagit bilden. Det är inte tillåtet att manipulera bilder på en annan ungdom om den som syns på bilden framställs på ett sexuellt färgat sätt.

De anställda i kyrkan bör ingripa i sexuellt färgat beteende mellan minderåriga unga då beteendet är osakligt och sårande för den ungas sexuella okränkbarhet. Vid behov bör den anställda be om hjälp och råd av polisen och/eller barnskyddet.

2.3. Hur ska man gå till väga om ett barn eller en ung berättar om osakligt beteende?

Sexualbrott mot barn och unga är inte målsägandebrott. Därför kan polisen på eget initiativ inleda undersökning och åklagaren väcka åtal.

Särskilt när det är fråga om misstankar om sexualbrott mot barn är ett snabbt agerande av yttersta vikt med tanke på barnets trygghet och på hur framgångsrik förundersökningen blir.

Den anställda ska inte själv börja fråga ut barnet, utvärdera sanningshalten i brottsmisstanken eller om handlingen uppfyller kännetecknen på brott. Också i osäkra fall finns det skäl att åtminstone konsultera polisen.

Om ett barn spontant berättar om någon händelse är det viktigt att man så snabbt som möjligt gör anteckningar där man så autentiskt som möjligt redogör för det som skett med de uttryck som barnet självt använder. Man skall inte delegera anmälan till en kollega eller chef.

Då det gäller fall av sexuellt utnyttjande som kommit fram först flera år efter det skedda, beror preskriptionstiden på när brottet begåtts. I dylika fall kan man vid behov konsultera polisen.

I ungdomsarbetet kan det vara skäl att påminna de unga om att man i samband med eventuella sexualbrott inte får sprida information, rykten eller annat på sociala medier, i meddelandetjänster eller genom att berätta om saken för andra. Det kan försvåra myndigheternas utredningsarbete och utpeka de personer som berörs.

**Ring nödnumret 112
i nödsituationer.**

2.4. Sexualbrott riktade mot barn och unga

Nedan ges exempel på sexualbrott riktade mot barn och unga. Det är ändå inte en församlingsanställds uppgift att avgöra hurudant brott det eventuellt kan vara fråga om utifrån det som räknas som olämpligt beteende. Det är polisens uppgift att bedöma vad som eventuellt kan klassificeras som brott. Polisen kan och bör konsulteras med låg tröskel.

Beröring eller annan sexuell handling riktad mot en person under 16 år handlar om sexuellt ofredande mot barn. Det samma gäller försök till att förmå en person under 16 år att utföra sexuella handlingar. De klassificeras som sexuella övergrepp mot barn. Samlag med ett barn under 16 år uppfyller utgångsmässigt kriterierna för våldtäkt mot barn.

Om en person utnyttjar sin ställning och övertalar en 16–18-åring att gå med på sexuellt umgänge eller att utföra sexuella handlingar som på ett väsentligt sätt kränker den sexuella självbestämmanderätten, är det fråga om sexuellt utnyttjande.

I församlingarna kan ovannämnda missbruk av auktoritetsställning förekomma till exempel i samröre med konfirmander, ungdomar och i skolor.

Enligt strafflagen är det straffbart att inneha bilder och inspelat bildmaterial där barn exponeras sexuellt. Åtkomst till sådana bilder och bildinspelningar mot betalning eller enligt någon annan överenskommelse är det samma som innehav av bilder där barn exponeras sexuellt. Att framställa och sprida sådant bildmaterial är straffbart.

Det är straffbart att erbjuda eller lova ersättning till en person under 18 år för sexuellt umgänge eller andra sexuella handlingar. Det är också straffbart att i sexuellt syfte locka barn till exempel genom att föreslå träffar eller gemensamt umgänge för att fotografera eller göra filminspelningar av barnet.

2.5. Att göra brottsanmälan till polisen

En brottsanmälan är en anmälan som görs till polisen om ett möjligt brott. Det är bra att göra anmälan så snart som möjligt efter att det misstänkta brottet har begåtts. För att komma i gång med förundersökningen behöver polisen en så noggrann beskrivning av det skedda som möjligt och vilka det gäller. Vem som helst kan göra brottsanmälan.

I icke-brådskande ärenden rekommenderar polisen att anmälan görs elektroniskt på [Polisens elektroniska tjänst](#). Detta förutsätter att man identifierar sig till exempel med bankkoder. Vid behov kan anmälan också göras på polisstationen. Det går också att i förväg vara i kontakt med polisstationen och be om att få träffa en person som insatt i sexualbrott.

Om det är fråga om en nyss inträffad gärning som kränker den sexuella självbestämmanderätten och den uppfyller kriterierna för brott, är det bästa att ringa nödnumret 112. Om det är fråga om ett sexualbrott som fysiskt begåtts mot en person, till exempel tvingande till sex är det viktigt att offret inte tvättar sig eller byter kläder innan hen uppsöker läkare. Det är under alla omständigheter skäl att uppsöka läkarvård så snabbt som möjligt.

En person som blivit offer för sexualbrott kan av domstol utfärdas ett kostnadsfritt rättegångsbiträde och en stödperson som följer med till förundersökningen och rättegången. Man kan också få en stödperson från Brottsofferjouren kostnadsfritt. Kontaktuppgifter till Brottsofferjouren finns på svenska på [Hem - Rikosuhripäivystys](#). Stödpersonen kan vara med brottsoffret i olika situationer, till exempel då brottsanmälan skall göras samt vid rättegången. Polisen och brottsofferjouren ger råd om offrets rättigheter och hjälper till med att hitta ett rättegångsbiträde.

Polisen har en nationell rådgivningstjänst som är öppen vardagar klockan 8–16.15. Telefonnumret till den är 0295 419 800.

Via rådgivningstjänsten får du allmän information och hjälp i icke-brådskande ärenden, till exempel hur du kan göra en brottsanmälan.

Ring nödnumret 112 i nödsituationer.

2.6. Anmälningsskyldighet när det gäller minderåriga

Den som arbetar bland barn och unga är skyldig att göra barnskydds- och brottsanmälan om de i sitt arbete möter en minderårig som fallit offer för till exempel våld eller sexualbrott. Anmälningsskyldigheten gäller också sexualbrott som skett på nätet.

Det kan vara nödvändigt att göra en barnskyddsanmälan också i andra fall som handlar om vården av och omsorgen om ett barn. Det kan också gälla exempelvis omständigheter som äventyrar barnets utveckling eller barnets eget beteende. Man kan alltid konsultera barnskyddet eller polisen utan att nämna barnets eller den ungas namn om man oroar sig för hens välbefinnande.

Även personer i församlingens förtroendeorgan har anmälningsskyldighet i situationer som motsvarar de ovan beskrivna.

Vem som helst som oroar sig för en minderårig eller hens familj kan göra en barnskyddsanmälan. En minderårig kan också be en vuxen göra barnskyddsanmälan å hens vägnar.

Barnskyddsanmälan görs till exempel genom att ringa till socialkontoret. Under veckoslut samt i brådskande fall kan anmälan göras till socialjouren.

När det gäller sexualbrott mot barn är det möjligt att man drar sig för att göra en polisanmälan på grund av sakens känsliga natur. Personer som utför sådana brott har ofta fler offer och därför är det viktigt att göra polisanmälan oberoende allvarlighetsgraden på det som inträffat. En tidigt gjord anmälan kan förhindra ytterligare gärningar och förhindra att pågående gärningar kan fortgå.

2.7. Bikthemlighet

Präster och de lektorer som avses i 7 kap. 1 §, 3 mom. i kyrkolagen är bundna av bikthemligheten. I kap. 7, § 9 i kyrkolagen står det:

En präst får inte röja det som anförtrotts honom eller henne vid enskild bikt eller annars vid själavård och inte heller röja den person som har anförtrott sig åt prästen.

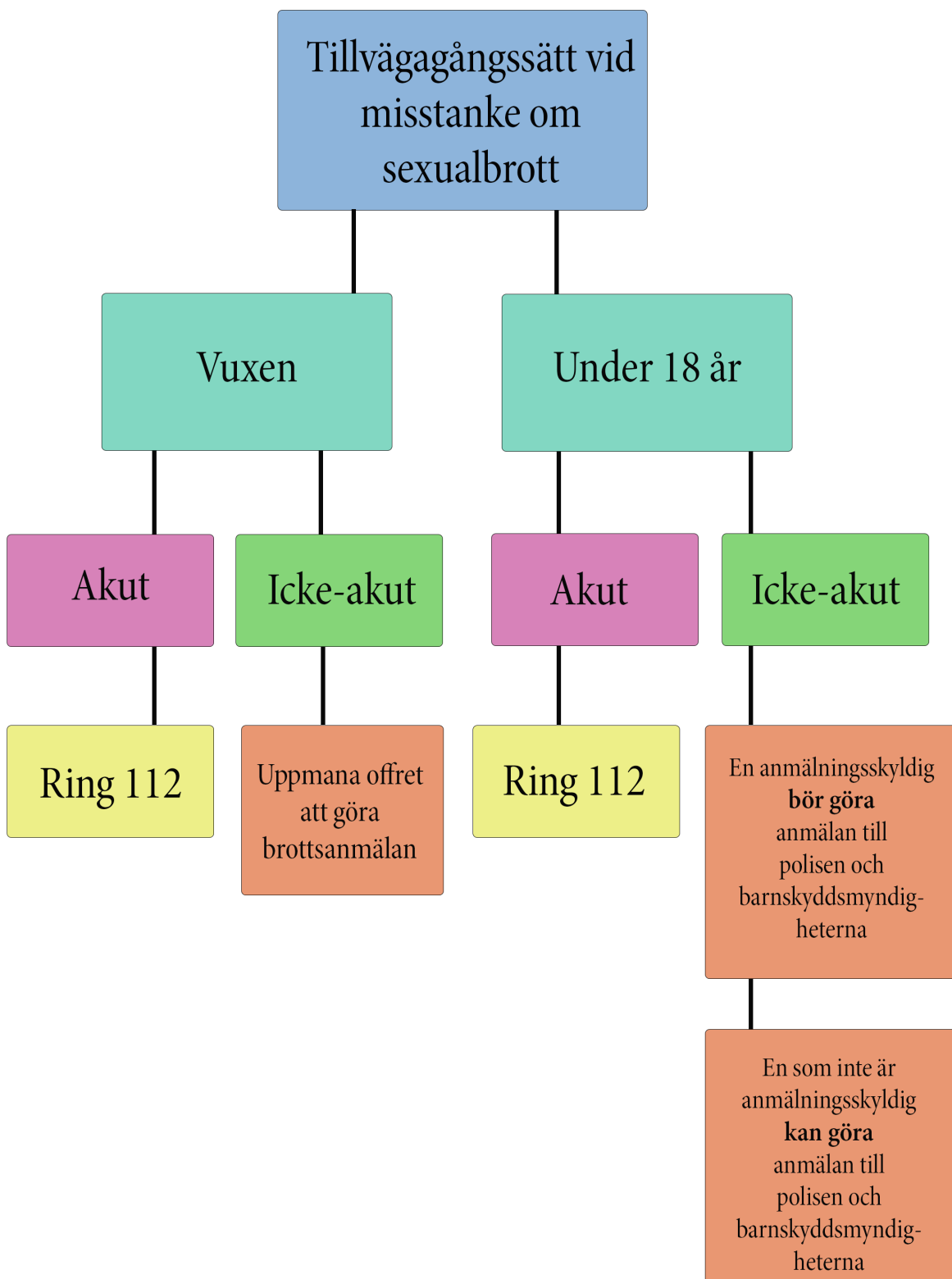
När en präst hörs som vittne, får han eller hon inte röja det som anförtrotts vid enskild bikt eller själavård.

Om någon vid enskild bikt eller själavård yppar att ett sådant grovt brott som enligt allmän lag måste anmälas är på färde, ska prästen uppmana personen i fråga att underrätta myndigheterna eller den som hotas av brottet.

Om personen i fråga inte är villig att göra detta, ska prästen informera myndigheterna om saken i den omfattning det är möjligt utan att personen direkt eller indirekt blir avslöjad.

Det som i 1–3 mom. föreskrivs om präster gäller även lektorer.

Den anmälningsskyldighet som nämns i 25 § 4 mom. i Barnskyddslagen rör inte de frågor som hör under bikthemligheten.

Bör hållas konfidentiellt

3. Vuxna

3.1. I arbetsgemenskapen

Sexuella trakasserier, sexuellt antastande och sexuellt utnyttjande är inte godkänt i någon som helst form i församlingarnas och de kyrkliga samfälligheternas arbetsgemenskap. Med sexuella trakasserier avses verbalt, icke-verbalt eller fysiskt oönskat beteende som till sin natur kan definieras som sexuellt och som sårar en persons psykiska och fysiska integritet. Med ett dylikt beteende skapas en hotfull, fientlig, nedsättande, förödmjukande eller ångestskapande atmosfär. Sexuella trakasserier definieras inte i Finlands strafflag men arbetsgivaren är trots det skyldig att ingripa i allt slags sexuellt störande beteende och sexuella trakasserier. En kultur som tillåter trakasserier inverkar negativt förutom på offren också på atmosfären på arbetsplatsen.

Sexuella trakasserier kan till exempel vara sexuellt färgat tal, gester och uttryck eller att skicka sexuellt insinuerande bilder och meddelanden. Sexuellt färgad humor eller kommentarer om utseende eller beteende under humorns täckmantel kan anses vara trakasserier. Arbetarskyddslagen (28 §) förpliktigar arbetsgivaren att agera för att få slut på trakasserier som skadar eller äventyrar hälsan och annat osakligt uppförande.

I varje arbetsgemenskap bör man regelbundet påminna personalen om kraven på sakligt uppförande. Det kan till exempel ske genom gemensamma diskussioner om var gränserna för sakligt uppförande går, och dessa diskussioner kan ledas av kyrkoherden och andra i chefsställning. Det är arbetsgivarens skyldighet att ansvara för att alla medarbetare förstår vilka följderna av osakligt uppförande och av trakasserier är.

I diskussioner som förs såväl i arbetsgemenskapen som i offentligheten (till exempel i sociala medier) är det viktigt att komma ihåg att

en person som är misstänkt för brott eller osakligt uppförande har rätt att bli hörd. Ingen ska stämplas utifrån rykten eller obekräftade uppgifter. I så fall riskerar man att göra sig skyldig till ärekränkning. Därför är det viktigt att saker och ting utreds objektivt och i enlighet med principerna för en rättsstat. Vid misstanke om sexualbrott och med tanke på den utredning som myndigheterna gör, är det viktigt att komma ihåg att allt som rör utredningen av fallet och som har att göra med utredningen inte skall diskuteras i arbetsgemenskapen. En misstanke om sexualbrott handlar om en kris som berör hela arbetsgemenskapen. Vid behov kan man också använda sig av företagshälsovården.

Hur man i en arbetsgemenskap ingriper i ett sexualbrott, påverkas av hur allvarligt och upprepat brottet varit. Man bör ta saken till tals med den medarbetare som misstänks ha gjort sig skyldig till sådant som kan klassas som sexuella trakasserier. I lindrigare fall kan medarbetaren få en varning, i allvarligare fall kan följden vara uppsägning. Sexuella trakasserier kan också handla om diskriminering på arbetsplatsen eller ett brott mot jämställdhets- eller arbetarskyddslagen. I sådana fall kan det bli aktuellt att tillämpa de lagar som härvidlag gäller.

Det är arbetsgivarens skyldighet att ingripa i sexuella trakasserier också då en församlingsmedlem eller klient gör sig skyldig till dylikt. Enligt arbetarskyddslagen förutsätter sexuella trakasserier ofta åtgärder som att ta saken till tals och/eller att hänvisa klienten till en annan medarbetare. Det kan också vara frågan om ett sexualbrott från församlingsmedlemmens eller klientens sida.

Om man upptäcker eller blir utsatt för sexuella trakasserier på sin arbetsplats ska man ta kontakt med de trakasserierombud som arbetsgivaren/stiftet utsett eller sin chef.

3.2. Sexualbrott som begåtts mot en vuxen, alltså en person som fyllt 18 år

Nedan ges exempel på sådant som strafflagen definierar som sexualbrott. Det är ändå inte den församlingsanställda som ska klassificera hurudant brott det eventuellt kan vara fråga om baserat på brottskännetecknen. Det är polisens sak att bedöma vad som eventuellt kan klassificeras som brott. Polisen kan och bör konsulteras med låg tröskel.

Sexuella trakasserier kan handla om beröring eller annat oönskat beteende. Beröring kan handla om att smeka, klämma på eller klappa en annan människa. Sexuella trakasserier kan till exempel handla om att följa efter en person på ett oönskat sätt och föreslå sexuellt umgänge, att skicka bilder eller textmeddelanden med grovt innehåll, att visa upp sitt könsorgan, att ta bilder under kjolen eller dra upp skjortan på en annan.

Sexuella trakasserier mot en vuxen handlar om så kallade målsägandebrott som polisen kan undersöka endast i sådana fall där offret yrkar på straff för den som begått brottet. Den som utsatts för sexuella trakasserier skall kontakta polisen, det trakasserierombud som arbetsgivaren eller stiftet utsett, eller sin chef.

Sexuella övergrepp handlar om beröring eller andra sexuella gärningar som den andra inte deltar i frivilligt och som på ett betydande sätt kränker den andras sexuella självbestämmanderätt. Sådana handlingar kan vara kraftig beröring på intima kroppsdelar, att tvingas se på när den andra utövar sex med andra personer eller utför sexuella handlingar på sig själv. Också fotografering eller videospelning av den andras könsorgan och könsumgänge är sexuella övergrepp.

En person som har könsumgänge med en annan person som inte är med på det gör sig skyldig till våldtäkt. En person kan inte anses delta frivilligt i sexuella handlingar eller könsumgänge om

- 1) hen inte med ord, genom sitt handlande eller på annat sätt har uttryckt sin vilja att delta;
- 2) hen har tvingats till sexuella handlingar eller könsumgänge genom våld eller hot eller
- 3) hen inte har kunnat forma eller uttrycka sin vilja på grund av medvetlöshet, sjukdom, handikapp, rädsla, stark påverkan av rusmedel, nedsatt medvetande, händelsens plötslighet, på grund av missbruk av maktposition eller andra jämförbara skäl.

Med sexuellt utnyttjande avses en gärning där en person missbrukar sin maktposition till att få en annan person att gå med på sexuellt umgänge eller andra sexuella handlingar som kränker hens sexuella självbestämmanderätt.

Som sexuellt utnyttjande klassas också en handling där gärningspersonen får en person som vårdas på sjukhus eller annan vårdinrättning och vars möjligheter att forma eller uttrycka sin vilja är försvagade på grund av sjukdom, handikapp eller annat svaghetstillstånd att gå med på sexuellt umgänge eller andra sexuella handlingar som strider mot personens sexuella självbestämmanderätt.

Strafflagen kriminaliserar också olovlig spridning av sexuellt färgade bilder. Med det avses situationer där gärningspersonen visar eller sprider sexuellt färgade bilder på en annan person på ett verklighetstroget eller verklighetsbaserat sätt så att handlingen väsentligt kränker personens sexuella självbestämmanderätt. Med verklighetsbaserad avses en bild eller en videospelning där personen i fråga faktiskt visas. Med verklighetstrogen avses en bild eller en videospelning som på ett förvillande sätt påminner om en sådan bild eller bildinspelning.

3.3. Att göra brottsanmälan

En brottsanmälan är en anmälan som görs till polisen om ett möjligt brott. Det är bra att göra anmälan så snart som möjligt efter att det misstänkta brottet har begåtts. För att komma i gång med förundersökningen behöver polisen en så noggrann beskrivning av det skedda som möjligt och vilka det gäller. Sexuella trakasserier som rör vuxna i arbetslaget är ett så kallat målsägandebrott. Polisen kan åta sig att undersöka ett sådant brott endast i fall där målsägande har anmält till polisen eller åklagaren att hen yrkar på straff för den som gjort sig skyldig till brottet.

I icke-brådskande ärenden rekommenderar polisen att brottsanmälan i första hand görs elektroniskt på [Polisens elektroniska tjänst](#). Det förutsätter identifikation till exempel med bankkoder. Vid behov kan anmälan också göras på polisstation. Det är också möjligt att vara i kontakt med polisen på förhand och be om ett möte med en person som specialiserat sig på sexualbrott.

Det går också att kostnadsfritt få en stödperson från Brottsofferjouren. Mer info på [Brottsofferjouren - Rikosuhripäivystys](#). En stödperson kan följa med brottsoffret i alla olika situationer, till exempel då en brottsanmälan görs, i förundersökningen och under rättegången. Polisen och Brottsofferjouren ger råd om brottsoffrets rättigheter när straffrättsliga förfaranden inleds och hjälper till med att hitta ett juridiskt biträde.

Polisen har en nationell rådgivningstjänst som är öppen vardagar klockan 8–16.15. Telefonnumret dit är 0295 419 800. Via rådgivningstelefonen får du allmän information och hjälp i icke-brådskande ärenden, som att göra brottsanmälan.

Ring nödnumret 112 i nödsituationer.

3.4. Bikthemlighet

Präster och de lektorer som avses i 7 kap. 1 § 3 mom. i kyrkolagen är bundna av bikthemligheten. I kap. 7, § 9 i kyrkolagen står det:

En präst får inte röja det som anförtrotts honom eller henne vid enskild bikt eller annars vid själavård och inte heller röja den person som har anförtrott sig åt prästen.

När en präst hörs som vittne, får han eller hon inte röja det som anförtrotts vid enskild bikt eller själavård.

Om någon vid enskild bikt eller själavård yppar att ett sådant grovt brott som enligt allmän lag måste anmälas är på färde, ska prästen uppmana personen i fråga att underrätta myndigheterna eller den som hotas av brottet.

Om personen i fråga inte är villig att göra detta, ska prästen informera myndigheterna om saken i den omfattning det är möjligt utan att personen direkt eller indirekt blir avslöjad.

Det som i 1–3 mom. föreskrivs om präster gäller även lektorer.

4. Stödtjänster till brottsoffer som utsatts sexuellt våld och för de som arbetar med att stödja dem

Länkar och kontaktuppgifter:

Allmänt nödnummer 112

Domkapitlet i Borgå stift

www.borgastift.fi

Om du upplevt sexuella trakasserier har Borgå stift två kontaktpersoner som du är välkommen att kontakta:

Familjerådgivare Anna Korkman Lopes (tfn 050 311 0608, anna.korkman-lobes@evl.fi)

Familjerådgivare Leif Westerlund (tfn 044 357 1750, leifwesterlund2@gmail.com)

Kontaktpersonerna kan ge råd om hur du kan gå vidare. Du kan få samtalshjälp. Du kan också få hjälp att göra den berörda församlingen eller stiftsledningen uppmärksamma på vad som har hänt.

Du är naturligtvis också välkommen att ta kontakt med biskop Bo-Göran Åstrand (bo-goran.astrand@evl.fi, tfn 040 142 5216) eller stiftets personalvårdssekreterare Heidi Juslin-Sandin (heidi.juslin-sandin@evl.fi, tfn 040 142 5217).

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Webbsida: [Sexuell trygghet - evl.fi](http://Sexuell_trygghet_-_evl.fi)

Polisen

På [Brott - Polisen \(poliisi.fi\)](http://Brott_-_Polisen_(poliisi.fi)) finns information om olika kategorier av brott. Polisens rådgivningstjänst till allmänheten betjänar under vardagar kl. 8.00–16.15. Man kan ringa 0295 419 800 eller ställa frågor i chatten.

Polisinrättningar i Svenskfinland

[Polisinrättningen i Österbotten - Polisen \(poliisi.fi\)](http://Polisinrattningen_i_Osterbotten_-_Polisen_(poliisi.fi))

[Polisinrättningen i Sydvästra Finland - Polisen \(poliisi.fi\)](http://Polisinrattningen_i_Sydvastra_Finland_-_Polisen_(poliisi.fi))

[Ålands polismyndighet, verksamhetsställen och tjänster - Polisen \(poliisi.fi\)](http://Alands_polismyndighet,_verksamhetsstallen_och_tjanster_-_Polisen_(poliisi.fi))

[Polisinrättningen i Helsingfors - Polisen \(poliisi.fi\)](http://Polisinrattningen_i_Helsingfors_-_Polisen_(poliisi.fi))

[Polisinrättningen i Västra Nyland - Polisen \(poliisi.fi\)](http://Polisinrattningen_i_Vastra_Nyland_-_Polisen_(poliisi.fi))

[Polisinrättningen i Östra Nyland - Polisen \(poliisi.fi\)](http://Polisinrattningen_i_Ostra_Nyland_-_Polisen_(poliisi.fi))

[Polisinrättningen i Inre Finland - Polisen \(poliisi.fi\)](http://Polisinrattningen_i_Inre_Finland_-_Polisen_(poliisi.fi))

Monika-Naiset ry (monikanaiset.fi)

Centralorganisationen för organisationer för invandrarkvinnor (språken är bland annat finska och engelska) utvecklar och producerar tjänster för kvinnor och barn med invandrarbakgrund som upplever våld.

Avgiftsfri telefonjour 0800 05058 måndagar kl. 9–19, tisdag–fredag kl. 9–16

Kriscentret Monikas chatt <https://monikanaiset.fi/>

Naisten linja – kvinnolinjen (naistenlinja.fi) på finska

För kvinnor som har upplevt våld och/eller är oroliga/rädda för våld. Kvinnolinjens avgiftsfria stödnummer 0800 02400 mån.–fre. 16–20.

För den som upplevt digitalt våld och/eller näthat: Turv@verkko telefon 0800 02400 tis. kl. 12–15.

Tyttöjen talo – flickornas hus (tyttojentalo.fi)

Flickornas hus är avsett för alla 10–29-åringar som identifierar sig som flicka eller kvinna, eller som funderar på vad det innebär att vara tjej.

Arbetet mot våld på Tyttöjen talo erbjuder avgiftsfritt och konfidentiellt individuellt stöd samt professionellt ledd kamratgruppsverksamhet.

Helsingfors: tyttojentalo@tyttojentalo.fi, seksuaalivakivaltatyo@loistosetlementti.fi

eller telefon: 050 3211 345 torsdagar kl. 11.30–12.30.

Tavastvägen 13 A 4 vån., 00530 Helsingfors

Poikien talo – pojkarnas hus (poikientalo.fi) på finska

En trygg, diskriminerings- och mobbningsfri gemenskap för pojkar och män i åldrarna 10–28 år samt för dem som funderar på vad det innebär att vara kille. Poikien talos arbete mot sexuellt våld erbjuder möjligheten att dela med sig av upplevelser av sexuellt våld och möjligheten att prata om hur upplevelserna påverkat. Kontakt: 040 775 1549, poikientalo@poikientalo.fi

Våldtäktskriscentralen - Tukinainen (Rape Crisis Centre Tukinainen - Tukinainen)

Ger stöd, hjälp och rådgivning till sexualbrottsoffer, deras närstående och personer som arbetar med dem. Krisjour för personer som blivit utsatta för sexuellt våld och/eller utnyttjande.

Tel: 0800-97899, mån.–tors. kl. 9–15 på veckoslut, helger och helgdagsaftnar kl. 9–15.

Jourhavande jurist för den som har upplevt sexuellt våld och/eller sexuella övergrepp, tel: 0800-97895, mån.–tors. kl. 11–16.

Meddelanden som inkommer till tjänsten Nettitukinainen.fi besvaras under vardagar.

Brottsofferjouren (riku.fi)

Erbjuder avgiftsfritt stöd, rådgivning och stödpersoner till brottsoffer, deras anhöriga och vittnen. Hjälp ges per telefon, på nätet och ansikte mot ansikte.

Brottsofferjourens tel. 116 006 betjänar på svenska mån.–fre. kl. 12–14 (avgiftsfri).

Brottsofferjourens webbplats [RIKUs webbplats – Rikosuhripäivystys](http://RIKUswebbplats-Rikosuhripäivystys)

Seri – stödcentrum för offer för sexuellt våld

En stödenhet för den som upplevt sexuellt våld. För alla personer över 16 år, oavsett kön. Stödcentret är en enhet som du kan kontakta själv, tillsammans med anhöriga eller med ledning av någon myndighet.

I tjänsten ingår en rättsmedicinsk provtagning av våldtäktsoffer, en helhetsbedömning av situationen, stöd för att orka klara av de närmaste dagarna, psykologiskt stöd för återhämtning från den traumatiska upplevelsen och en uppföljande vårdplan.

Seri Support Center vänder sig till alla kön: Kvinnor, män, intersex- och transpersoners samt icke-binära personer.

Seri-stödcenter för dem som utsatts för sexualbrott

[Helsingfors](#)

Jourtelefon

Du ringer väl före du anländer? Vi svarar i telefonen dygnet runt.

Jourtelefon: 040 701 8446

Personer under 16 år vårdas på Nya barnsjukhusets jour.

[Vasa](#)

Seri-stödcentret på Vasa centralsjukhus är en vårdenhet som tar hand om personer som utsatts för sexuellt våld. Tjänsterna är gratis och till för alla över 16 år, oberoende av kön. Stödcentret är öppet dygnet runt.

Telefon: 040 589 4752

[Åbo](#)

Seri-stödcentret | TYKS